

en anden Leilighed, at stille et Forslag, som gaar ud derpaa.

Ne: Jeg anseer nærværende og det dermed beslægtede Forslag, som følger efter, for at være af overordentlig stor Vigtighed, ikke saa meget med Hensyn til de enkelte Brancher, hvert især angaaer, men fordi vi upaatvileligt kunne vente, i hvad her bliver besluttet, at see et Slags Præjudicat for Embedslønning i det Hele taget. Det er en Gjenstand, hvorpaa fra første Dieblis af, da Rigsdagen traadte sammen, og endog saa tidligere, den stærkeste Opmærksomhed har været henledet, den, at foretage en gennemgribende Reform i vort Embedslønningssystem, saaledes at de altfor høje Lønninger bortfalder, og de mindre kom til at staae i et mere passende Forhold til Arbejdet. Det har steds været en Gjenstand for Forandring og for Beklagelse, at see Staten ødsle med sine Udgifter ved den Maade, hvorpaa den lønede de høitstaaende Embedsmænd, og dog undlade at iagttage Embedsstandens Løve i det Hele taget ved en passende Normering. Fra disse to Alesper stræber man nu at komme bort; men, idet det er ganske paaskjønnelesværdigt, at man har forsøgt hift og her at forbedre de forhen lavere stillede Embedsmænds Kaar, kan jeg dog ikke skjønne, at man er gaaet tilværks ganske i samme Aand med Hensyn til de høitstillede. Spørgsmaalet er egentlig reent finantseelt, og jeg vilde derfor ønsket, baade af denne Grund og af et andet Hensyn, jeg snart skal berøre, at denne Lov, hvad der vel ogsaa i sig selv turde have været det Rette, først var fremkommen her i Salen til Behandling, før den var behandlet paa et andet Sted. Lovforslaget er et ganske naturligt Pendant til Finantsloven. Man har ifjor med Hensyn til Finantslovens Behandling krævet Gageresmenter, og nærværende er det første, som nu fremkommer, hvorfor jeg troer, at det er en naturlig Forudsætning, at det Thing, som grundlovs-mæssigt først skal behandle Finantsloven, ogsaa havde faaet Leilighed til først at udtale sig om det foreliggende finantsele Spørgsmaal. Grunden, hvorfor jeg her berører dette, er navnlig den, at jeg vel har kunnet see de Hensyn, som have stillet sig for Enkelte: at man skulde være varsom med at foretage nogen

Forandring i denne Lov, som med Løve i det Hele taget, der fra et andet Sted ere fremkomne i en Skikkelse, som man troer ellers nogenlunde at kunne læmpe sig efter. Jeg vil her aldeles ikke omhandle, hvorvidt det i det Hele taget er rigtigt at opstille nogen Regel i saa Henseende, hvilket jeg for min Deel ikke troer; men af de Grunde, jeg har tilladt mig at anføre, troer jeg, at det allermindst kan siges at være Tilfældet med nærværende Gageringslov. Jeg troer, vi skyldte dem, imod hvem vi bære Ansvar, at behandle disse Love, om jeg maa bruge det Udtryk, saa aldeles selvstændigt, som om vi havde dem liggende først for os til Behandling. Det er derfor, at jeg har tilladt mig at stille Endringsforslag, der nedsætte Lønningen for de høitlønnede Amtsforvaltere. Det er en ganske rigtig Sætning, som jeg fuldkommen tiltræder, at de Embedsmænd, der have med Oppebørser at gjøre, maae være afslagne paa en passende rundeliggende Maade. Discussionen vil altsaa komme til at dreie sig om, hvad der maa forstaaes ved „rundelig“. Det er naturligviis et meget relativt Begreb; men eftersom vore Forhold ere, eftersom Midlerne til at lønne Embedsmænd ere bestaaende hos os og eftersom Leveforholdene ere hos os, kan jeg ikke see Andet, end at 2000 Rbd. er en særdeles rundelig Embedsgagering, og jeg troer, at jeg dristigt tør tillade mig at appellere til den almindelige Mening, navnlig i Provindserne — og det er jo de i Provindserne boende Embedsmænd, jeg her nærmest har for Øie — naar jeg anseer 2000 Rbd. for at være en meget rundelig Lønning. Ja, jeg vil heri endog appellere til det System, som Staten ellers, saafremt der i Embedsgageringen har været fulgt et System, selv har søgt at gjøre gjældende ved Lønningerne. Det er kun saare faa Embedsmænd, der ere naaede op til en høiere Lønning; det er i Almindelighed i Provindserne kun de, som have troet at skulle omgive sig med en vis Glands, hvortil der udfordredes større Bekostninger. Jeg berørte sidst, at f. Ex. Justitsbetjentene i Provindserne ere afslagne paa en Maade, som slet ikke staaer i Forhold til nærværende høieste Lønninger. Der er, saavidt jeg har kunnet erfare, maaskee neppe 20 Justitsembedsmænd,